

„Dog skal“ — fortsættes der — „Kastration af Heste være tilladt, naar den foretages af en Dyrlæge under Bedøvelse af Dyret, og Kastration af andre Husdyr, naar den foretages af en Dyrlæge eller af en i Henhold til den gældende Lovgivning dertil autoriseret Person“ — det er de saakaldte Svinesnidere, som findes rundt omkring paa Landet. Endvidere paalægges det Politiet, naar det kommer til Kundskab om, at et Husdyr, som er kommet til Skade eller er sygt, ikke kan helbredes og lider unødigt, hurtigst muligt at foretage Undersøgelse, om fornødent lade en Dyrlæge tilkalde, og saa kan Politiet give Ejeren eller den, der har Raadighed over Dyret, Tilhold om inden en kortere Frist at lade det dræbe. Ligeledes paalægges det enhver Dyrlæge, som tilser et tilskadekommet eller sygt Husdyr, om hvilket han mener, at det ikke kan helbredes, og at det vil medføre unødigt Lidelse at lade det leve, straks at gøre Anmeldelse til Politiet, som saa giver Tilhold om, at Dyret skal dræbes.

Med Hensyn til Vivisektion og lignende smerteforvoldende Forsøg med Dyr i videnskabeligt Øjemed foreslaas det at henholde sig til den til enhver Tid gældende Lovgivning. — Angaaende Dyrs Transport, Slagtning eller deres Behandling i anden særlig Retning foreslaas det, at der kan gives Forskrifter af vedkommende Ministerium. Derved er man kommet ud over de mange specielle Forskrifter, som fandtes i det private Lovforslag i Fjor og gav Anledning til megen Uenighed. — Sager om Overtrædelse af Loven behandles som offentlige Politisager, og Udgifter i Henhold til Loven afholdes efter Reglerne for Delinkventomkostninger.

Hovedindholdet er, som sagt, det samme som i det ved privat Initiativ forelagte Lovforslag fra i Fjor, men mange specielle Bestemmelser er blevet strøget, og hele Lovforslaget er begrænset saa meget, at jeg haaber, at den gode Stemning, der var for Lovforslagets Principper i Fjor, ogsaa vil omfatte Lovforslagets Enkeltheder ved den nu forestaaende Behandling.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte de anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal tillade mig at fremsætte *Forslag til midlertidig Lov om Ændring i Lov om Søfolks Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Søfartsvirksomhed*. Krigen har

jo i høj Grad indvirket paa vor Skibsfart. Udlagte Miner og andre Farer truer den. Dampskibsrederierne har derefter med deres Mandskaber indgaaet Overenskomster om Forbedring af Mandskabernes Kaar og om Forhøjelse af den Ulykkesforsikring, som tilkommer Mandskabet i Tilfælde af Død eller Invaliditet. Der har flere Gange været forhandlet mellem Mandskaberne og Rederne om Forholdene, og den sidste Overenskomst er af forholdsvis ny Dato. Den Erstatning i Tilfælde af Død, 4,000 Kr., der allerede i nogen Tid har haft Gyldighed, er ved disse Aftaler udvidet til ogsaa at gælde i Tilfælde af Invaliditets Indtræden som Følge af Krigsforholdene. Dampskibsrederierne har uden Vanskelighed kunnet bære disse større Udgifter til Forbedring af Mandskabernes Kaar og Forhøjelse af Forsikringen, fordi Fragterne er steget ganske overordentlig og stadig viser Tilbøjelighed til at stige. Men for Sejlskibsrederierne har Forholdet været et andet. De samme Farer truer Sejlskibe, ja, man tør endogsaa sige i endnu højere Grad. Sejlskibene er afhængige af Vind og Vejr, de kan befrygte af Vejret og Strømforholdene at blive drevet ind imod farefulde Zoner, som Dampskibene med Sikkerhed kan styre udenom. Kommer de i Minefelternes Nærhed, vil Manøvreringsvanskeligheder være af afgørende Betydning. Men medens Farerne for Sejlskibene saaledes utvivlsomt ikke er mindre, men snarere større end for Dampskibene, saa har Sejlskibsrederierne ikke i samme Grad nogen forøget Indtægt, i alt Fald ikke i tilnærmelsesvis samme Grad, paa Grund af de stigende Fragter; det er Dampskibsfragterne og ikke Sejlskibsfragterne, som den store Stigning har naaet. Endelig kommer hertil, at Sejlskibsrederierne ikke har den samme brede økonomiske Basis som Dampskibsrederierne. Vi har da ogsaa set, at medens Dampskibsrederierne hurtig fik hele Dampskibsfarten i Gang, har det været vanskeligt i samme Omfang at faa Sejlskibsfarten i Gang igen, og mange danske Sejlskibe ligger endnu op uden at kunne gøre den samfundsmæssige Nytte, som de utvivlsomt ellers ved Fart kunde være i Stand til. Dette skyldes de økonomiske Vanskeligheder, de har ved at sikre Mandskabet lignende Kaar som Dampskibsredernes Mandskab. Sejlskibsrederne har overhovedet ikke ment at kunne bære disse Byrder alene; de har henvendt sig til Regeringen med Anmodning om, at den vil komme Sejlskibsfarten til Hjælp under disse vanskelige Omstæn-